

pene pene pene moči

pesmi

Gregor Podržaj

(spisano v letih 1990 – 2010)

Izdano v samozaložbi preko Smashwords.
Ljubljana, 2016

Copyright 2016 Gregor Podržaj

ISBN: 978 131 05789 8 4 (Smashwords)
ISBN: 978 961 93989 4 4 (Podržaj)

Naslovnica je delo avtorja. / Cover by the author.

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

821.163.6-1(0.034.2)

PODRŽAJ, Gregor, 1972-
Pene, pene, pene moči [Elektronski vir] : pesmi : (spisano v letih 1990-2010) / Gregor Podržaj. - El. knjiga. -
Ljubljana : [samozal.] G. Podržaj, 2016

Način dostopa (URL): <https://www.smashwords.com/books/view/606844>

ISBN 978-961-93989-4-4 (ePub)

283827456

Izdano v samozaložbi preko Smashwords. Opombe o avtorstvu:

Hvala za dolpoteg te svobodne izdaje elektronske knjige. Čeprav je svobodna, je vseeno avtorsko delo in naj bi kot tako, ne bilo reproducirano, kopirano in distribuirano, tako za pridobitne kot tudi nepridobitne namene. V kolikor vam je bilo prebiranje v zadovoljstvo, lahko priporočite prijateljem, da si dol potegnejo lastno kopijo iz Smashwords.com, kjer lahko poiščejo tudi ostala dela tega avtorja. Mir in dobro.

Published by Gregor Podržaj at Smashwords, License Notes:

Thank you for downloading this free ebook. Although this is a free book, it remains the copyrighted property of the author, and may not be reproduced, copied and distributed for commercial or non-commercial purposes.

If you enjoyed this book, you may encourage your friends to download their own copy at Smashwords.com, where they can also discover other works by this author. Thank you for your support.

VOLKODLAK

nakar vidiš
da si na tleh
da oči izgubljajo barve
da je sonce že zdavnaj zašlo
in te je strah

tiščiš se h prepihu
in prisluškuješ šumom
vsak je lahko znak
za ponoven napad
volkodlak!

PA GREVA

in se ti takole, lepo počasi
midva premikava, kar gibava
pa čeprav sva že mrtva
slepa in oh
kako sva lepa

nula tri
ok
greva naprej
a čutiš ta tok, ta fluid
to energijo

spidava, vedno v istih sanjah
tripava, vedno na istih rjuhah

KAVE PA

kave pa kostobolja
po komi jedva do busa
pa lakota brez apetita
pa šola tovariša Tita

posredovalnica
pol se mal kešu smejeva
zapravljalna mrzlica pride
kot naročena

za mačkom
ki ga pozabiva za vedno
najino gibanje
in zgodovina

UŽIVAVA

tečeva do postaje. ustaljenost.
zrcalno čutiva posušeno sliko poleg popka.
najini otroci, edini najini otroci.
še le dolgo po tem, ko že odideš,
se tega zavem.
sprašujem se, če ti to veš.
če morda ravno sedaj razmišljaš o tem.
najini časi in najino razhajanje,
najino posebno slovo.
mrmranje želodcev,
v tišini užitih trenutkov.

topiva se
ko iz stolpa padava
bosa
preko polja
pa vendar uspeva reči
srečno
in to je dovolj.

PA SM

pa sm pršu dam

pa nism jedu

mal sanju

pa šu

energija je vse

ko jo zmanka

me ni

NE PRITISKAJ

ne pritiskaj me dol
ker bom padel na tla
vedi da pol
za mano boš šla

posadi me na koleno
in lansiraj me v zrak
a ustavi se tam kjer
predpisan je znak

IN TI

in ti, misliš da si me videl,
ko skupaj sva čakala isti vlak,
da si me slišal, ko sem si šepetal,
da me poznaš, če sem se ti morda predstavil,
da veš kdo sem, če veš kam grem?

se nisi vprašal kdo si ti,
ko, kot meni, se ti v isto smer mudi,
ko dnevi isto dolgi so kot meni ti,
ko celo ista misel bliskne prek oči,
misel, ki nama um mrači.

misel, ki poraja nespeče noči,
ki naju v blaznost tišči,
nasilno vseljena v nama ždi,
misel ki obljublja, da bo tekla kri!

NEKDO

nekdo te bo porinil v obcestni jašek
nekdo ti bo nastavil revolver na vrat
smejali se ti bodo za hrbtom
in vedel boš da ne moreš zbežat

želel si boš, tako močno si boš želel
da bi bil drugje, celo nekdo drug
in potrj boš, ker teh drugih krajev
in drugih časov sploh ni
tu je le tu in sedaj
in ti si samo ti
tisti ki si boš želel

ZLEZEL

zlezel boš izpod rjuhe in se odmajal

do vrat

hotel se boš obleči a ne bo

svežih gat

opazil boš da spal si nag in prijelo

te bo srat

ČUDNE SILE

čudne sile te bodo vleklo

kot bi bil marioneta

boš zibajoče stal

mislil boš da misliš

a to ne bodo tvoje misli

mislil boš da si

a to ne boš ti

BIT

razprl boš krila in mehko pristal

vse ti bo jasno in ne bo ti žal

da takšna bit je biti

SKLONIM SE

sklonim se

se še zadnjič ozrem

levo, desno

nato s pogledom uperjenim nekam predse

z izbuljenimi očmi

tako čepeč

zajamem sapo

in kot da bi jo potisnil

od ust do ust

se userjem.

KRIK

to je tisti krik
ki se plazi po kotih sobe
krvava zgodba, zaradi katere
se poten zbujam sredi noči

naj bo preklet
kdor me je vklenil v ta pogled
pogled ostrih robov - mrzla prazna kovina
moj svet je okovana pustinja

kot bi se utapljal v grenkem medu
cianida

POTRES

jaz sem potres ki me trese

luč ki me slepi

tema ki požira

poganjke angelske noči!

POGLED

pogled zatava, misel zapleše
jutri se ziblje, danes se kreše
staro odplava, hitro bežeč
možnost mi melje dogodke roteč

PRI TLEH

pri tleh, umaknem
zbežim, zmrznem, odhitim
v vrtincu nadležen smeh
dotaknem, obrnem, preverim
dvakrat, premislim, zgrešim
odtavam, se izgubim
držim, padem in pogubim
molim, prosim, kričim
tehtam, primerjam, štejem
prepih je
ne zdržim!

NEKEGA JUTRA

nekega hladnega jutra

ko se izčrpan in zguban zvrnem

JUHU

žepov polnih trave

se počasi zakadim

proti morju

poletje je, 2003

KIPIM

še enkrat se ugriznem
z glavo v vrata zaprta zaletim
tečem pred ogledalo, kjer ne zdržim
od ene same preklete te misli
se cel tresem in kipim

ZADNJI

še zadnji žarek se je zlomil

na hribovju horizonta

še zadnja tuna je šla spat

sirena je zatulila konec dela

nedvomno - bil je čas

za it' v grmovje srat

LOM KOSTI

z mehкими brisačami okoli vratov

v ringu časa

potisnjeni v kot

tlačimo pesti v gobce senc

in fino se nam zdi

če sliši se lom kosti

POMEČKAN

pomečkan in spregledan
s kremželjčki preko lic

posran in pobruhan
počasi drsim v pozabo

OH DAJ

oh daj, popraskaj me tam

kjer najbolj srbi

oh daj, saj potem

na vrsti si ti.

UMAZANI

umazani kuzlini sinovi

odprte dlani

pene

srebrne obrobe vrtincev

iz kotičkov njihovih ust

pene na odprtih dlaneh

pobruhani kuzlini mamojebci

njihove pene so moja kri

njihove dlani so moje oči

ko tonejo sredi vrtincev

pene

odprte dlani

prekleti kuzlini sinovi!

KER

ker mi je dolgčas

ker sem dolgočasen

kadar sem trezen

ker si daleč in mi je vseeno

ker je poletje in mi v senci

edino to še pomaga

ker se potem včasih zazrem

v nek nov tvoj obraz

ker me potem odpelje

in zavije v rjuhe

take, skoraj čisto take

kot so bile najine

sanje

ker je zjutraj to najlažje

ker hladi v tej prekleti vročini

ker je sprejemljivo in se rad opotekam

ker mi mehča kolena

medtem ko me lomi

PO NUJNOSTI

po nujnosti kot kaplje vode

v stenah nabreka mi kri

po nujnosti pozabljam na vzvode

v želji organ mi kriči

HOP HOP

hop hop hop skačemo naokrog

vsi vsi vsi istih smo skrbi

joj joj joj goli! tečemo v boj

ŽITO

kot kaže, le še midva veva
kje je pot, kje starec sameva.
se spomniš, ko nosila sva žito v mlin?
se spomniš strmine, ha, gležnja tvoj zvin.

###